Петя и вълкът

Петя и неговото сестриче Софѝ живеели заедно с дядо си
в хубавата дядова къща на края на гъста и мрачна борова гора.
– Никога не влизайте в гората, деца! – често ги предупреждавал
дядо им. – Да не сте посмели! Зад всяко дърво дебнат страшни опасности.
Но Петя и Софѝ били много любопитни и един ден,
когато дядо им потънал в сладка следобедна дрямка, те се промъкнали тихо през
градинската портичка и тръгнали към поляната, която стигала току до гората.
– Ще си играем тук – казал Петя. – Тук не сме далече от къщи
и сме в безопасност. Нали?

Обърнете страницата, за да се включите в приключението на Петя и Софѝ.

Побързайте! Те доста се отдалечиха. Настигнете ги!

Натискайте нотичките на всяка страница, за да зазвучи музиката на Прокофиев
и да оживее историята на Петя и вълка.

Петя запичал
към ябълковото дърво
в средата на поляната.
На един от клоните
било кацнало мъничко
птиче. Като видяло Петя,
то зачуруликало радостно.
– Какво ти изчурулика твоят
малък приятел? – попитала
Софѝ брат си.
– Казва ни, че всичко на
поляната е спокойно –
усмихнал се Петя.
Софѝ намерила
в тревата под дървото няколко
паднали ябълки, събрала ги
и повикала брат си:
– Да седнем на брега на езерцето
и да ги изядем.
НАТИСНИ ТУК

Спрели до езерото
и Петя се втурчил строго във вълка.
– Върни ни нашата патица! – заповядал той. – Веднага!
Вълкът послушно отворил уста, изхълцал гръмогласно
и патицата излетяла и цопнала в езерото.
Вече всичко било наред и дядото поканил съседите, за да
отпразнуват победата на Петя над вълка.
НАТИСНИ ТУК
Докато всички се радвали и се гощавали,
вълкът тихомълком се измъкнал и се върнал в гората.
Никой повече не го видял.
Петя обещал на дядо си, че от сега нататък
ще се вслушва в съветите му.
Скоро се стъмнило, но гостите продължавали
да се веселят и смехът и песните отсяли
къщата и гората до среднощ.